

שמעו קייצו!

הדלקת נרות: 18:39

יציאת השבת: 19:28

רבינו תם: 20:14

הזמנים לפי "אור החיים" - ת"א
ד' אלול התשע"ט

טוב להסות בה'

649

חודש של מתנות

שופטים התשע"ט

לרפואה, פרנסה

והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. רחל ובעלה וב"ב. וצאצאיהם. אסתר בת מזל. ויקי ויהודה יעיש ובנותיו. משה שמואל בן זלדה. ירון שמעון בן שושנה. חן בת זליה רבקה.

זש"ב"ק: שולמית בת אריים. יסכה בת מזל.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור, מ"ס מרים בת גליה. מלכה בת אסתר, מזל בת דוד ובת שבע. אברהם בן אלה. רות בת נוסרת. ישעיהו בן יצחק. יצחק בן עלוזה. אפרים בן רחל. ר' שמעון בן סאסי סופיה, זוהרה טימסטיית בת מרים. שמעון בן זוהרה. יוסף בן אנגלינה. רחמים בן צ'לה. יריב בן גאולה. שליה בת שרה. אוסנת בתיה (אבלין) בת תקוה. יוסף חיים בן סלחה. שרה רדה בת סאלם. עזרא בן פרחח. שלום סאלם בן שמעון. רועי בן צדוק. דוד בן מלכה. יחזקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סמינה. מרים בת לובה. שלום בן מנחם שמריהו. מנשה בן יקוט. יוסף בן נג'יה. נעמה בת חביבה. פרחח בת טוביה. ז'קלין בת מרגלית. אהובה בת טוביה. שולמית בת חתון. ברוך בן גורג'יה.

הנה נכנסנו אל הימים המתוקים והמרוממים בשנה, הימים של 'אני לדודי - ודודי לי'. בימים הללו יורד הקב"ה למטה אל בניו, ומוכן לקבלם באהבה, אם רק ישכילו להתחזק ולהתקרב אליו, אף הוא יתקרב אליהם ויזכה אותם בשנה הבאה, שנת התש"פ, באושר, בריאות, שמחה והצלחה. וזאת מפני שביום ראש השנה הקב"ה פותח לכל אדם פנקס צ'קים ובו הוא מחלק לכל אחד כמה בריאות יהיה לו, כמה פרנסה ירוויח, כמה נחת וכמה צער ח"ו, כמה הצלחה וכמה שמחה. על כן, פונה אלינו בורא עולם בימים אלו בתקיעת השופר, ואומר לנו: שופר מלשון 'שפרו מעשיכם'. לא ביקשתי שתשתנו לגמרי מהקצה לקצה, אלא מבקש אני שתתפרו, שתראו שאכפת לכם מהמשפט של ראש השנה. לכן, החודש הזה הוא חודש אדיר של מתנות למי שמנצל אותו לקבלות, לחיזוק, לתפילה מעומק הלב, ללימוד תורה בכוונה, להתקדמות בצניעות, לכוונה בברכות. אך גם מצד שני, החודש הזה יכול להיות חלילה הקטיגור הכי גדול של האדם, אם הוא יודע שיש לו משפט בעוד חודש, וכן כשבימים אלו מחלקים חיים ומתנות, והוא יושב אדיש ולא מראה שאכפת לו - אין קיטרוג גדול מזה!.

מספרים על ר' אליה לופיאן זצ"ל, המשגיח של ישיבת 'כפר חסידים', כי בזמן קום המדינה, היתה תקופה קשה מאד בארץ, תקופת הצנע ולא היה מה לאכול. לא היה עבודה לאנשים, היו עומדים בתור ומקבלים תלושים לאוכל לפי כמות הנפשות. משפחה של 8 נפשות היתה מקבלת 8 תלושים ובהם הם היו רשאים לקבל כיכר לחם אחד, בקבוק חלב וקופסת גבינה קטנה. המצב היה מאד קשה. באותם ימים קיבלה חברת 'סולל בונה' אישור מטעם הממשלה לבנות כבישים חדשים ברחובות הראשיים בלבד של כל עיר. הממשלה מימנה את הפרויקט, ולשם כך התגייסו פועלים רבים שנטלו חלק בכדי להביא משכורת לביתם. והנה, ר' אליה לופיאן זצ"ל הולך לו ברחובה של עיר בשעה 8:00 בבוקר ולנגד עיניו נגלה מחזה מדהים. שלט גדול של חברת 'סולל בונה' הוצב במקום, כשריח חריף נדף לכל עבר. ר' אליהו התקדם לעבר הריח החריף, והנה הוא רואה חבית שחורה גדולה היושבת על 4 בלוקים המתחממת תחת האש. 'מה מבשלים שם?', הוא שאל, ואחד הפועלים במקום השיב לו: "זהו הזפת לבניית הכביש הראשי ב'כפר חסידים'".

ר' אליהו המשיך להתבונן על המחזה הלא שגרתני, והנה הוא רואה את שני הפועלים של חברת 'סולל בונה' המסירים את מכסה הפח מעל החבית, כשעשן גדול ושחור מיתמר ועולה עד לשמיים. שני הפועלים עומדים עם דליים ומתחילים לקחת במצקת מהזפת הישר אל תוך הדלי. אחרי שמילאו את הדליים אשר שקלו כל אחד כ-50 ק"ג, הם החלו לסחוב את הדליים בקושי ובעזר רב לאורך כמה עשרות מטרים עד ששפכו זאת אל הכביש החדש והחלו ליישרו. היה זה בזמן קום המדינה כשעדיין לא היו רכבים, ושני הפועלים היו לוקחים דליים פעם אחר פעם, הולכים ברגל כמה עשרות מטרים בשמש הקופחת ומזיעים בצורה איומה, שופכים על הכביש, מיישרים את הזפת, ושוב חוזרים אל החבית. כך עשו עשרות פעמים. הסתכל על כך ר' אליהו והתפעל נורא. הוא החליט לגשת אל אחד הפועלים, אדם שהיה נראה לפי מראהו כי היה פורק עול מתורה ומצוות, ושאל אותו: "אמור נא לי בבקשה, למה אתה עובד בעבודה כה קשה?".

- המשך בעמוד האחרון (4) -

העלון מוקדש לעילוי נשמת האמא הגדולה, הסבתא היקרה והאהובה מרים מעודה בת ר' משה וגאולה תהא מנוחתה בגן עדן עם כל נשמות הצדיקים

,,CE f • Ź f Ź f Ź f — Š • † —
 ~ f • † CE † ~ — † CE ~ † Ź †
 Š — ~ f CE CE f Š Š f % † ~
 ~ — •• f , Š ’ ~ ^ — f • • † f •
 , — f ••• — — •• % † Ź • CE Ź CE
 ~ CE Š •• , ~ † — • ^ — • < — CE ~ Š
 † ~ — ~ — • CE , † CE
 , , ~ f • † ~ — f • ” ... † Š —
 • † ~ , † † ... — f ” CE f • ‘ f ’
 , — CE f ~ — % •• — • , CE f † ••
 — CE ~ † f f † Š € — , — f † † f CE %
 , Ź f f % • ~ † •
 , < † — CE f ~ — % • , † ••• < † —
 , — f ••• < † — f • — ,
 , 3 , • † • • † — ’ , Š f — , , † < f
 — † ~ •• , • ~ % — • † Ź Š .. f < f
 f — Ź f • ... f f † Š f , < f •• CE
 f ... Š f
 ~ f • f Ź † ~ † • CE Š CE f , — f ~ •
 † • CE Š CE f † ~ † † † • % • — • —
 ~ f ... † Š • , † CE † † • CE • f Ź

$\underline{\text{Š f Š} \sim \text{—} \cdot \text{f} \dots \text{Š} \sim \text{f} \text{Š} \text{f} \text{€}}$

Š f Š — • f • f Š ’ • f • f Š f • , Š f € •
 † — • — f — ’ • • Š ” „„ „ • f • • † — • ~ f %
 † — f , ~ • f • Š f CE , CE f Š , % , Š † ’
 •• Š f Š — • f ... ~ — CE — † † CE CE —
 , Ź f ~ , Ź — , — † f Š † ’ 3 , — f ~ ... CE
 — † •• CE Š † • Š f % † † CE — f † CE
 ~ f — f — † Š , % • € — † • Š CE † Š •
 f Š .. † • f CE † † ~ % „ f † f • —
 f Š — • † f f † f † ~ f Ź † CE † ” f

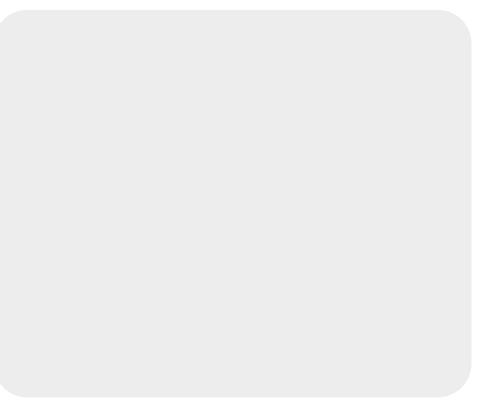
☆ חודש אלול ☆

— • f • , .. — f — • , Š † ~ , • ~ f %
 • f ~ CE Š f • € — f ~ , Š € ~ CE
 ~ — † •• ~ • † ~ • † Ź f • † ~ € —
 ~ • — Š — , ... Ź CE • , Š € ~ CE ,
 — CE f ~ , Š % CE ... — ; — Š •• • ~ %
 •• ~ — † ~ † CE CE † • , — † ff • Š f f CE
 f ~ Ź — † f — f Š ... , † • ff CE ~ ...
 , •• , — f Š ... † • f CE f < † CE †
 f — • ... † ~ Š — f Š ~ ... † • f , CE
 , Š f % , Ź — , Š %
 < † CE † • • f f † Š f % • , • † • ~ %
 — , f „ , † Ź f • † ~ • ~ f —

הרה"ג יצחק זילברשטיין

קשר של אמת

• f ... — • † CE † • ~ • Š ff % • CE %
 — f ’ † — Š < f — ~ † — • • • , † , , „
 • f ... • Š — f † • % ~ Š • f Š — , ...
 ~ † Ź f CE • , ~ f ~ ~ ... • Š
 ~ † • † Ź • • Ź — † ~ f • < † f † •
 < • f • ’ ~ • , • † — † , Š ... f Ź f • ”
 † Ź • — ~ — „ ~ ~ Š ff • † † ... , ^
 — ••• % < , † Š ~ < † • ... † † ~
 < , • < † — † † • ~ CE ‘ ~

אין רפואה למכתו

הקדש מוילנא

ציון הקודש של הגאון מוילנא ואיני יכול לעזור לך, אך מכיר אני יהודי חשוב הנמצא בקרבת הקבר, אשר אוכל לעשותו שליח במיוחד עבורך". הרב גרוס עם כל גדלותו צלצל אל אותו יהודי וביקש שיעזור לי, והשליח אכן הסכים לקיים את השליחות. אותו יהודי שהיה באותה עת בוילנא, עשה את דרכו במיוחד לקברו של הגאון וביקש מחילה וסליחה בשמי על הביזוי שביזיתי את הצדיק לפני כמה שנים. מעמד הסליחה היה בשעה 18:30 בדיוק. והנה, באותם רגעים ממש עלה בני על אוטובוס לכיוון הבית.

באוטובוס הוא פוגש בחבר נעוריו שלמד איתו לפני כמה שנים באותו תלמוד תורה. החבר של בני ראה אותו והיה מזועזע. "מה קרה לך? השתגעתי?... למה אתה נראה בצורה כזו מזועזעת?... האם באמת אתה נראה כמו המוזרים מהרחוב עם בלוריות ארוכות?... מדוע עזבת את דרך התורה הקדושה?... הלא גם אם אין לך חשק ללמוד תורה, מדוע לך להגיע עד שפלות ומסכנות שכזו כאחד הפוחזים?... וכי נראה לך שתרוויח מכך משהו?".

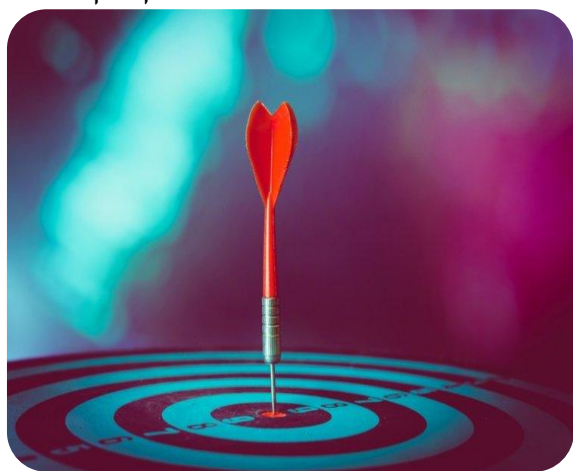
החבר פשוט לא עצר את שבת לשונו, ונכנס בבני ללא סוף – ממש באותם רגעים שהשליח ביקש מחילה על קברו של הגאון מוילנא.

הדברים חדרו לליבו של בני שפשוט שתק לאור ההתקפות הבלתי פוסקות, ומיד כשהגיע הבית, הוא פנה אליי ואמר לי: "אבא אני מתנצל. אנא תן לי טלית קטן ללבוש בחזרה על גופי, ואם תוכל לגלח את שערות ראשי". הייתי בהלם. צמרמורת אחזה את גופי. ממש ברגעי המחילה בוילנא על קברו של הגאון, הגיע הבן לבית וביקש לחזור לדרך הישר. הוא חזר לדרך הישר ושב לישיבה עד היום ב"ה.

מכאן רציתי לעורר כמה חמור מי שמדבר על חכמים וגדולי ישראל, אשר הוא מביא על עצמו אסון כבד ונורא, אשר אין לו סוף ואין לו קץ. זה הזמן לערוך תשובה ולחזק העניין.

אם כן, מה הסיבה שהקב"ה מביא לנו ייסורים שכאלה?... הרהרתי לעצמי. עד שלפתע נזכרתי בדבר שעורר בי זעזוע... נזכרתי, כי כשהייתי בחור, ישבתי פעם אחת עם כמה חברים טובים ואיכותיים, ומשום מה הגענו לדבר על הגאון מוילנא הקדוש. לא דיברנו דברי שבת, אלא התחלנו למתוח ביקורת על דרכו, ומדוע הוא אינו הולך כזרם אחר. התייחסנו אל הגאון מוילנא כיהודי רגיל שאפשר להגיד עליו דעות ולחלוק עליו כאילו היה אחד מאיתנו.

מיד הרגשתי כי הקב"ה מעניש אותי כעת כשבני הגיע לגיל תורה ומצוות עקב כך

שזלזלתי באחד מגדולי ישראל, ובפרט בגאון מוילנא, קודש הקודשים. וכבר אמרו רבותינו ז"ל (אבות ב, טו): "זהו זהיר בגחלתם (של חכמים) שלא תכוה, שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף, וכל דבריהם כגחלי אש".

הקב"ה מקפיד ביותר על ביזוי החכמים, עד אשר הפליגו בעונשם ואמרו: "המבזה תלמידי חכמים – אין רפואה למכתו!".

לא היה לי ספק כי הביזוי שביזיתי את הגאון מוילנא, הוא זה שגרם למכה הלא הגיונית שאירעה לי עם בני שירד מהדת לפתע פתאום, בל שום הסבר וסיבה.

מיד החלטתי לעשות תשובה. השעה היתה 18:30 בערב. עליתי לביתו של הגאון הגדול רבי מרדכי גרוס שליט"א, שהיה פוקד את ציונו של הגר"א בימי אלול, לבקש מאיתו שיחוס נא עלי ועל נפשות ביתי ויבקש מחילה מהצדיק למען ייטב לנו. אמר לי רבי מרדכי: "בשנה זו כבר הייתי על

כולנו מנסים לשפר את המעשים ולהתחזק בימים האהובים והמרוממים הללו של חודש אלול, אך לעיתים יכול להיות עוון אחד שמשקלו כבד ונורא, אשר כל חיזוק והתעוררות לא יוכלו לעזור אם לא יתוקן אותו עוון.

אחד העוונות הקשים ביותר הוא ביזוי תלמיד חכמים, אשר אמרו עליו חז"ל כי אין רפואה למכתו, וכי הקב"ה אינו מוחל על כבוד התורה שלהם.

סיפר הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א: "היה זה בחודש אלול בשנה שעברה, שנת התשע"ח.

יצאתי מתפילת מנחה, ופגשתי ביהודי צדיק, מרביץ תורה ברבים, ירא שמיים המזכה את הרבים, המספר לי מעשה מרתק שאירע עמו, וכך היו דבריו:

"לפני כמה שנים אירעה לי צרה קשה ונוראה בביתי. בני בן ה-13 החל לרדת מהדרך, עד שהגיע לשאול תחיות ורצה לעזוב את כל היהדות כולה. הוא החליף בגדים, גידל בלורית, הוריד את הכיפה והתכוון לכפור בהכל.

הדבר נחת עלינו כגזירה קשה ונוראה מפני שהבית שלנו הוא בית תורני ומרומם, המעודד כל דבר שבקדושה, והנה כשקורה ל"ע דבר כזה, הדבר גורם לזעזוע וטלטלה רבה.

אני ואשתי וכל המשפחה היינו בהלם של ממש והרגשנו את הגיהנום של חיינו. לא ידענו מה לעשות – מה אפשר לומר לנער שהחליט שהעולם בחוץ מדבר אליו.

שהדבר יהיה ברור, הבית שלנו מלא בחום ואהבה, בכבוד לתורה, ובפרט שהבן למד במוסדות חינוך מצויינים ביותר ואף עשה שם חיל לרוב, ולא היתה שום סיבה הגיונית לבני לעזוב את הדרך שגדל בה עד כה.

ישבתי עם עצמי שבור ורצוץ והתחלתי לחשוב: הרי כל הנעשה בעולם הוא בגזירת ה', והגם במקרה זה נגזר עליי ועל בני ביתי הצער הקשה הזה, אך בוודאי כי יש לכך סיבה שנבחרנו להצטער בצער שכזה.

אין זמן יותר ראוי ומתאים להתעורר בתשובה שלא לדבר על גדולי ישראל כמו בתקופה הזו של חודש אלול וזמן הבחירות. תשתוק – אל תדבר על אף אחד. תעשה מה שהרב שלך אומר ותחזור למקומך. ואם כבר דיברת עד היום, דאג לבקש סליחה מאותו רב וצדיק, וקבל על עצמך שלא לדבר עליו יותר מעתה ועד עולם!

חודש של מתנות

הרב מאיר שושן שליט"א

– המשך מעמוד 1 –

שמע הפועל את שאלתו של ר' אליהו והשיב: "מה השאלה בכלל?... יש לי אשה ושלושה ילדים בבית, ובזכות כך יש לי את האפשרות להביא אוכל לבית. אני עובד מ-6 בבוקר, ועד 6 בערב, ועל כל יום אני מרוויח לירה עשרים, שבכך אני יכול לקנות לחם, גבינה וקצת ירקות. זוהי עבודת פרך, אך בשביל לחיות עושים הכל".

שמע זאת ר' אליהו וניגש אל הפועל השני. הפועל השני היה יהודי תימני, ירא שמיים ועובד אלוקים, אשר היה ממלמל בכל עת דברי תפילה והלל לבורא עולם.

"אמור נא לי בבקשה", יהודי יקר, "מדוע אתה עובד בעבודת פרך שכזו?" היהודי התימני חייך ואמר בהברה תימנית: "אני עושה חסד".

"איזה חסד?", שאל ר' אליהו.

ואז סיפר הבחור התימני מתוך לב כואב ובמבטאו התימני: "אין חסד יותר גדול מזה, מפני שאתמול כשבאתי לראות את מקום העבודה, הבחנתי במחזה ששבר את ליבי לרסיסים.

ראיתי זקנה עם עגלה המלאה בדברי מאכל, הגוררת את העגלה על העפר התובעני. הזקנה לא הצליחה להזיז את העגלה ואף כמה פעמים נפלה עם כל הדברים. הגלגלים שלה היו תקועים בחול ובקושי הצליחו לזוז, וליבי נכמר על אותה זקנה שלא יכולה להגיע לביתה בקלות. רק אחר מאמץ וזמן רב הגיעה לביתה כשהיא סחוטה ועייפה.

כשראיתי זאת החלטתי כי אני מתחיל לעבוד כאן כבר ממחר על מנת לעשות חסד עם אותה זקנה, ועם עוד הרבה מבוגרים וילדים קטנים המתקשים ללכת בעפר, על מנת שיהיה להם כביש חלק שיוכלו להגיע בקלות

ממקום למקום, לא צער וללא סבל. וזה החסד שהתכוונתי".

ר' אליהו נשקו על ראשו ורץ אל הישיבה, הוא אסף את הבחורים ואמר להם: "ראו, שני אנשים שעושים את אותה פעולה, שניהם נינים של אברהם אבינו.

אך אחד עובד לריק רק בשביל לקבל לחם וגבינה, אך אין לו שום שכר בעולם הבא על כך, והשני נחשב לו כגדול הדור בחסד, העוסק במשך 12 שעות בחסדים ועזרה ללא הפסקה.

כיצד זה יתכן? הרי שניהם עושים את אותו דבר יחדיו?... אלא שהכל תלוי בכוונה ובמחשבה של האדם. 'כי האדם יראה לעיניים, וה' יראה ללבב'.

'סוף מעשה – במחשבה תחילה'.

יש אשה מטפלת בילדיה: מאכילה אותם, משחקת אותם, אך בתוך ליבה היא רק מחכה לרגע שיגמר היום והם יעלו לישון. תשאל אותה: 'למה את מטפלת בהם?'. היא תענה: 'יש לי ילדים ואני חייבת בכך'.

אך השכנה שלה, שיש לה את אותו מספר ילדים, ואת אותו טיפול בהם, תענה ותאמר: "אני מטפלת בהם כדי שיגדלו להיות עובדי ה', שומרי תורה ומצוות, בכדי שיגדלו ויוכלו לעזור לאנשים ולהאיר את העולם".

דעו לכם כי בשמיים יש הבדל עצום בין

שני הנשים הללו. הראשונה עושה זאת כי היא חייבת וספק אם תקבל שכר, והשניה עושה זאת מתוך לגדל עובדי ה', ובכל רגע זוכה לגן עדן נצחי.

גם בימים אלו, יכול להיות יהודי שמגיע לסליחות ומשתדל לקיים מצוות כי בעוד שלושה שבועות יום הדין, והוא מפחד ורק רוצה שנה טובה. חודש אלול בשבילו זה צער ומתח. אך יש יהודי אחר, היכול להיות השכן שלו, שגם קם לסליחות ומשתדל לקיים מצוות, אך מתוך ידיעה כי אבא הגדול והאוהב שלו נמצא עכשיו יותר קרוב מכל השנה, וכל מה שהוא רוצה זה להרגיש אותו ולהתקרב אליו, כי 'אני לדודי ודודי לי'. הוא נהנה מכל קטע סליחות, הוא נהנה מכל התחזקות, כי הוא מרגיש את העונג והקרבה לה' בימים אלו, ותוך כדי הוא עושה תשובה ובטוח כי האבא האוהב שלו יתן לו שנה טובה, כי אין מי שרוצה יותר מה' שיהיה לי טוב. לכן, אם אפשר את מעשיי, בוודאי שה' יתן לי את הכי טוב שבעולם.

עקב כך תוקעים בשופר לעורר את הישנים ולומר להם: "תתעורר, ה' נצמא פה, עכשיו אפשר לחזור בתשובה בקלות. עכשיו אפשר לשנות הכל ברגע אחד. עכשיו אפשר למחוק את כל העוונות. עכשיו ה' מחלק צ'קים לשנה החדשה. וכל זה לא מתוך פחד ולא מתוך יראה, אלא הכל מתוך כף ותענוג להיות הכי קרוב לאבא בשמיים, מלך העולם שאמר והכריז כי הנה הגיע 'חודש הרחמים והסליחות' – החודש הזה מלא ברחמים, מלא בחמלה של ה', רק תבוא ותקח, רק תבוא ותתקרב. לא מבקשים שתשנה את הכל, מבקשים 'שופר' – מלשון שיפור: שיפור בברכות, בצניעות, בתפילה, בלימוד, בלשון הרע, בקדושת העיניים. ועם הרגשה כזו אפשר לבוא לראש השנה שמחים ומאושרים. (הרב מאיר שושן שליט"א)

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לבריאות, הצלחה, פרנסה: דניאל בן חיה, טליה בת רחל, נועם ומיכאל בני טליה, רוחמה ויוסף חיים בני חיה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, אבשלום בן ויולט, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו, ניסים רוקח ומשפחתו, מוטי אטדגי ומשפחתו.

לענין החלבון, אסתר בת לאה, שלמה בן מורי סלימאן, אמיר מאיר בן מרים, יונתן בן פרחיה.

לעילוי נשמת יפה בת ויקטוריה ת.ג.צ.ב.ה.

נותרו עוד...

24

ימים לחודש הרחמים
שכולו חמלה וסליחה
עד יום ראש השנה!

העלון מוקדש לענין תסרת מלכה ויוסף שנולב"ע בע' בתשרי תשע"ז ת.ג.צ.ב.ה.

לתגובות: 052-7151858
רחוב מעה בריל 9, ת"א, מעפ' אחיאל
daniel777achiel@gmail.com

העלון מודפס בחסות **דפוס אפי'**

כיצד יתכן שאדם עושה יסוד, ובכללו נענשים, שלושה אנשים?
תודה

אחיות ואחיות
אחיות ואחיות
אחיות ואחיות
אחיות ואחיות